

► Iskolánk fő profiljához tartozik a Zöld Szíves Mozgalom is, ezért határoztunk úgy, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park után idén a Szarvasi Arborétummal ismertetjük meg a gyerekeket. Fontosnak tartjuk, hogy kulturális és természeti örökségeinket ismerjék, őrizzék diákjaink. Elsőként a helyi kulturális örökségeinket kerestük fel újra, majd bővítettük ezt a kört a Szarvasi Mini Magyarorszában kiállított makettekkel.

Ezen a helyszínen a gyerekek ötfős csoportokat alakítva TOTÓ-t töltöttek ki a látottak és hallottak alapján. Az ezt követő hajókázáson a kiállításon hallottakat néztük meg, többek között a Magyarország középpontját jelképező emlékművet. A gyerekek számára nagy élmény volt, mivel kis hajóskapitányokká válhattak, s vezethették a Katalin II sétahajót. Ezen a napon is csatlakoztunk a meséhez, hiszen a Vízi Színházban *Az ördög három aranyhajszála* című zenés színi előadás nézhettük meg.

A kirándulás élményeit megörökítve tablókat, montázsokat készítették a csoportok, melyek intézményünk falait fogják díszíteni a következő tanévben.

A táborzáró napon, pénteken a megújult iskolai rekortán pályán hatalmas vízi csatával zártuk az egész hetes programsorozatot, melyen pedagógus és diák egyaránt önfeláldozóan vett részt. A tábor zárásaként minden táborozó emléklapot és jutalmat vehetett át. A legnagyobb jutalom mégis az együtt töltött hét, a közös élmények voltak.

Szeretnénk, ha iskolai hagyományaink sorát a Napközi Erzsébet-tábor gazdagítaná. Véleményünk szerint sok kunhegyesi család gyermekének tartalmas nyári elfoglaltságot biztosított ez a tábor, nagy segítséget jelentett, hogy egész napos étkezést is kaptak a diákok. Tavaly eljuthattak Hortobágyra, idén Szarvasra, jobban megismerhették önmagukat, iskolatársaikat, nevelőiket. Olyan sportokat, kézműves tevékenységeket próbálhattak ki a hét során, amelyeket sem a család, sem az iskola önköltségen nem tudott volna finanszírozni.

Az Erzsébet-tábor tanítói

Karczagné Kocsis Erzsébet tanárnőtől is búcsúztunk

Ballagási és tanévzáró ünnepségünkön Karczagné Kocsis Erzsébet tanárnőtől is búcsúztunk, aki 40 aktív, munkában eltöltött év után úgy döntött, szeretne nyugdíjba vonulni.

1977-ben képesítés nélküli pedagógusként kezdett dolgozni a Kossuth Lajos Úti Általános Iskolában, majd a következő évben a Ho Si Minh Tanárképző Főiskolán magyar – orosz szakos tanárként végzett. 1981-től nyugdíjba vonulásáig, 35 évig a Dózsa iskolában tanított.

Amikor az orosz nyelv oktatásának lehetősége megszűnt, két-szakos diplomája mellé először felsőfokú német nyelvvizsgát tett, majd az ELTE Tanárképző Főiskolai Karán német nyelvtanári diplomát szerzett. Háromszakos tanárként is folyamatosan képezte magát, s a változó társadalmi kihívásoknak, szakmai

elvárásoknak megfelelően hasznos, korszerű ismeretekkel gyarapította tudását. Pedagógiai munkáját mindig a precizitás, az igényesség jellemezte. Nem „csak” tananyagot, hanem diákot is tanított. Nem „csak” tanított, nevelt is: a szép magyar beszédre, a kulturált viselkedésre, az egymás iránti tiszteletre, becsületességre, a munka, a tanulás szeretetére, megbízhatóságra, következetességre. Mindarra, amire tanítványainak szükségük lesz a felnőttek világában való tisztességes boldoguláshoz.

Óráin változatos módszerekkel gyarapította tanítványai ismereteit, egyéni bánásmód alkalmazásával fejlesztette készségeiket, s mindemellett mindig szánt időt azokra a gyermekekre, akik problémáikkal hozzáfordultak.

Magyartanárként a központi írásbelikre évről évre sikerrel készítette fel a nyolcadikosait, akiket rendszerint az első helyen megjelölt középiskolába vettek fel. Diákjai állandó résztvevői voltak a megyei helyesírási- és városi szavalóversenyeknek, amelyeken kimagasló eredményeket értek el. A nemzeti évfordulók alkalmából az általa összeállított és színpadra vitt irodalmi emlékműsorok máig maradandó élményt jelentenek szereplő diákjai és a nézők számára egyaránt.

Pályafutását végigkísérte lelkiismeretes és következetes osztályfőnöki tevékenysége, melynek során osztályai számára érdekes tanulmányi kirándulásokat szervezett, megismertette velük szűkebb és tágabb környezetük természeti nevezetességeit, kulturális értékeit. Ösztöndíjpályázatokon, tehetséggondozó programokban indult és nyert jó képességű, de nehéz anyagi körülmények között élő tanítványaival. Több generációt nevelt a szépre, jóra, közvetítette számukra az igazi, maradandó értékeket.

A tanestületben betöltött szerepe is meghatározó volt: pályakezdő kollégáinak szívesen segített; pozitív hozzáállásával, ötleteivel mindig előrevitte a közös munkát; jó kedélyével és humorérzékével pedig derűt sugárzott környezetében.

Erzsike különösen nagy munkabírást jellemzi, hogy hivatása gyakorlását mindig össze tudta egyeztetni a feleség, a kétgyermekes édesanya és a négy unokával büszkélkedő nagymama feladataival. Jelenleg is tartja a kapcsolatot volt iskolájával, egykori kollégáival; szívesen segít kulturális programok megtartásában.

A pedagóguspályán eltöltött, eredményekben gazdag négy évtizedes munkájával méltán érdemelte ki a Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetését.

Nyugdíjba vonulása alkalmából kívánunk minden jót és szépet, őrizzze meg fiatalosságát, jó kedélyét családjá, barátai, ismerősei örömére.

Kollégái és Tanítványai

„Mit jelent számomra a kézilabda?”

Vége a 2016/17-es tanévnek, és ezzel egyidejűleg befejeződött az „ERIMA” gyermek kézilabda-bajnokság ez évi mérkőzés sorozata is. Ebben a bajnoki évben U-10-es és U-13-as ►